

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218108
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117218108.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobkyne V. V., G.. XX.XX.XXXX, E. K. E. XX, XXX XX E., právne zastúpená advokátom Mgr. Matúš Macko, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, likvidátor C/L/A CONSULTANCY, a.s., so sídlom Tomášikova 10/D, 821 03, právne zastúpený De minimis, spol. s.r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 20Csp/169/2017-47 zo dňa 19. januára 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 263113501 z 21.03.2006 bod 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozsudok právne odôvodnil § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 4, § 54 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 41 zákona č. 160/2015 Z. z. Občiansky zákonník, § 298, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení rozhodnutie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 14.07.2017 domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 263113501 zo dňa 21.03.2006 v bode 1, v ktorej je uvedený administratívny poplatok. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Uzavretú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, Z formy obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobkyne, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Súd sa v prvom rade zaoberal tým, či administratívny poplatok podlieha preskúmvacej právomoci

súdu. Podľa názoru súdu administratívny poplatok, ktorý je uvedený v Zmluve, nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia, ktorý pri zmluve o úvere je záväzok poskytnúť dlžníkovi finančné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť finančné prostriedky. Na základe uvedeného teda administratívny poplatok podlieha prieskumu, či jeho dojednaním nedošlo k nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Po preskúmaní administratívneho poplatku súd dospel k záveru, že tento je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V Zmluve sú uvedené celkové náklady vo výške 6.156,- Sk (204,34,- Eura), ktoré pozostávajú z 15% úroku a administratívneho poplatku. V Zmluve nie je uvedená jeho výška a ani čo má tento administratívny poplatok predstavovať. Z uvedeného je zrejmé, že administratívny poplatok tvorí podstatnú časť odplaty, ktorú mala žalobkyňa vrátiť žalovanému. Súd tento poplatok vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Obhádzanie zákona videl súd v tom, že dojednaním tak vysokého administratívneho poplatku, prevyšujúceho úrok skoro šesťnásobne, nie je ničím iným ako snahou obísť ustanovenia o tom, že výška úrokov pri úvere nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zároveň mal spôsobiť neúmerne navyšovanie úveru. Samotné dojednanie administratívneho poplatku protizákonné nebolo a v čase uzavretia úverovej zmluvy právnym predpisom nebola ani stanovená, resp. obmedzená výška úroku pri úveroch. Z rozhodnutí súdov Slovenskej republiky je však zrejmé, že dojednanie úrokov v neprímernej výške bolo a je v rozpore s dobrými mravmi. Taktiež výška poplatku značne prevyšuje náklady, ktoré mal žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprímeraný a aj z toho dôvodu sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobkyňa nemala na veci naliehavý právny záujem uviesť, že je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento neliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Námietku žalovaného o zjavnom zneužití práva zo strany žalobkyne vyhodnotil za nedôvodnú. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. a), b) a h) zákona č. 160/215 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že žalobcom podaný určovací žalobný návrh spadá do hypotézy právnej normy obsiahnutej v § 137 písm. d) C.s.p., ktorá ako podmienku procesnej prípustnosti stanovuje, že prípustnosť je výslovne stanovená v osobitnom predpise. Žalobcom podaný určovací žalobný návrh túto podmienku procesnej prípustnosti nespĺňa, preto je neprípustný (žaloba mala byť zamietnutá). Uviedol, že nakoľko navrhovaný určovací žalobný návrh je po rekonštrukcii civilného procesu neprípustný, skúmanie ne/existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovaných určeníach je pre konečné rozhodnutie vo veci irelevantné. Napriek uvedenému zdôraznil, že žalobca na podanom určovacom žalobnom návrhu naliehavý právny záujem aj tak nemá. Ďalej namietal arbitrárnosť napadnutého rozsudku, keďže súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nedôvodí, ako sa vysporiadal so základnými otázkami, predovšetkým vôbec sa nevyjadril ku kľúčovému argumentu žalovaného, a to k § 4 ods. 4 zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), ďalej vôbec nevyvetlil ako na danú zmluvu dokázal nepoužiteľné ustanovenie a ďalšie ustanovenia § 52 a § 53 Občianskeho zákonníka aplikovať a tiež právne nedôvodí, ako sa vysporiadal s argumentáciou žalovaného vo vyjadrení k žalobe. Namietal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nekoherentné, nie je presvedčivé, pretože je nelogické, nespravodlivé a nepresvedčivé, keď neprihliadol bez riadneho odôvodnenia na českú judikatúru citovanú vo vyjadrení žalovaného k žalobe. Uviedol, že v danom prípade bol predmetný úver čerpaný, čo znamená že predmetnú zmluvu je potrebné vzhľadom na ust. § 4 ods. 4 písm. a) ZoSÚ považovať za platnú v celom rozsahu. Poukázal na zjednocujúcu súdnu prax a uviedol, že v danom prípade určenej neprijateľnej zmluvnej podmienky nejde o citáty ustanovení zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, aby tieto časti predstavovali uzavretý logický celok. Namietal, že argumentácia okresného súdu nevychádza z rozhodnej právnej úpravy z ktorej jednoznačne vyplýva, že akákoľvek cena nemôže byť nikdy neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože práve cena a predmet sú veličiny, ktoré si dokáže každý spotrebiteľ dobre ustriechnuť. Uviedol, že rozsudok je vecne nesprávny v celom rozsahu a je potrebné ho zmeniť alebo zrušiť. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že žaloba sa zamietá a žalovanému sa voči žalobcovi priznáva náhrada trov konania vo výške 100% a tiež sa žalovanému priznáva voči žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie a na potvrdenie správnosti rozsudku v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa:

8. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

10. Podľa ustanovenia 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

11. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

13. Podľa ustanovenia § 193 C.s.p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 21.03.2006 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 263113501, ktorou sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni bezúčelový úver vo výške 4.000,- Sk a žalobkyňa sa zaviazala, že zaplatí žalobcovi v súvislosti s uvedeným úverom celkové náklady vo výške 2.156,- Sk, teda celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému na základe predmetnej zmluvy bola vo výške 6.156,- Sk. V bode 1. predmetnej zmluvy bolo uvedené, že žalobkyňa sa zaväzuje zaplatiť žalovanému celkové náklady, ktoré zahŕňajú úrok vo výške 15% p.a. a administratívny poplatok. V ten istý deň, ako bola podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere, bola žalovaným vydaná aj Karta splátok, v ktorej bolo uvedené, že žalobkyňa sa zaväzuje zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 6.156,- Sk v 27. Týždenných splátkach po 228,- Sk, pričom splatnosť prvej splátky nastane 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Na zadnej strane karty splátok boli zaznačené

všetky platby uskutočnené žalobkyňou, z ktorých vyplýva, že dňa 05.09.2006 zaplatila poslednú úhradu, čím jej zostatok k úhrade činil 0,- Eur.

15. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložka č. 23439/B odvolací súd zistil, že žalovaný, spoločnosť Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 od 04.04.2018 zmenila obchodné meno na Endepro, s.r.o., pričom z výpisu obchodného registra ďalej vyplýva, že spoločnosť vstúpila 01.03.2018 do likvidácie, preto súčasné obchodné meno znie Endepro, s.r.o. v likvidácii. Podľa výpisu z obchodného registra funkciu likvidátora od 01.03.2018 vykonáva C/L/A CONSULTANCY, a.s., so sídlom Tomášikova 10/D, 821 03 Bratislava - mestská časť Ružinov.

16. Súd prvej inštancie správe posúdil predmetný vzťah ako vzťah spotrebiteľský a správne na neho aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.03.2006 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa. V uvedenom prípade je nepochybné, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. K námietke žalovaného, že v predmetnej veci nemá žalobkyňa naliehavý právny záujem odvolací súd uvádza, že s tvrdením žalovaného o absencii naliehavého právneho záujmu žalobkyne nie je možné sa stotožniť, a to z dôvodu, že v uvedenom prípade bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu nespočíva na žalobkyňu, nakoľko tento vyplýva priamo zo zákona. Zo samotného vyššie ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení strán konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Z uvedeného dôvodu nemožno túto odvoláciu námietku žalovaného považovať za dôvodnú.

18. Odvolací súd pripomína body 25-29 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit.: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25). (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z. z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

19. Tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27).

20. Na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32).

21. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná preto, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento

spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editoriala Salvat Editores, už citovaný, bod 26, ako aj Cofidis, už citovaný, bod 33).

22. Krajský súd v Prešove vo veci 18Co/109/2011 konštatoval, že cit. „neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.“ Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na potvrdenie správnosti záveru, keďže nevidí dôvod na odklon od právneho záveru vyjadrenom v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove v obdobných právnych veciach samotného žalovaného (sp. zn. 20Co 99/2014, 8 Co 227/2015), poznamenáva.

23. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský súd môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“)

24. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie o administratívnom poplatku je tiež vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide.

25. V konaní tiež absentuje dôkaz, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola s jeho podstatou oboznámená, poplatok nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčité celkové náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok dosahujúci viac než polovicu sumy poskytnutého úveru sledoval výdavky spojené s administratívnou činnosťou.

26. K námietke žalovaného, že súdu prvej inštancie neprihliadol na českú judikatúru citovanú žalovaným vo vyjadrení k žalobe, odvolací súd uvádza, že v zmysle vyššie citovaného ust. § 193 C.s.p. všeobecný súd nie je viazaný rozhodnutiami iných súdov v konaniach nesúvisiacich s predmetnou vecou a už vôbec nie je viazaný rozhodnutiami všeobecných súdov, či ústavného súdu iného štátu, a to aj v prípade, ak ide o Českú republiku.

27. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho námietkami uvedenými vo vyjadrení k žalobe odvolací súd uvádza že judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neprijateľnosť zmluvnej podmienky nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

28. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdzuje ako vecne správny (§ 387 C.s.p.)

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, keďže v odvolacom konaní nebol žalovaný úspešný, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania úspešnej žalobkyni v plnom rozsahu.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).